

قواطع سفر

قواطع سفر

۱. امام خمینی (ره): منظور از وطن اصلی وطنی است که مکلف در آنجا متولد شده و جایگاه پدری او بوده است.

کتاب استفتائات حضرت امام، احکام نماز، استفتاء ۳۹۴

آیت الله العظمی خامنه ای:

وطن اصلی مکانی است که انسان بخش عمده ای از اوایل زندگی (دوران کودکی و نوجوانی) را در آنجا رشد و نمو کرده باشد. در تحقق وطن اصلی لازم نیست که انسان در آنجا متولد شده یا وطن والدینش باشد.

رساله نماز و روزه، م ۵۳۱ و ۵۳۲

.....

۲. امام خمینی (ره): وطن اتخاذی مکانی است که فرد آنجا را محل سکونت و زندگی دائمی خود قرار داده باشد و شرط نیست که در آنجا مالک چیزی باشد و یا شش ماه در آن اقامت کند، ولی باید به مقداری بماند که عرفاً بگویند: آنجا وطن و محل سکونت او است، بلکه گاهی با اینکه قصد اقامت دائمی جایی را ندارد و قصد ترک آنجا را هم نکرده است، بخاطر طولانی شدن اقامت، عرفاً صدق می کند که آنجا وطن و محل سکونت او است.

تحریر الوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، و هی امور: أحدها

آیت الله العظمی خامنه ای:

در تحقق وطن اتخاذی، فرقی نمیکند که فرد قصد زندگی دائم یا قصد زندگی بدون تعیین مدت یا قصد زندگی به مدت طولانی در آن مکان را داشته باشد.

اگر قصد دارد در جایی حدود ده سال بماند، بعید نیست عرفاً برای صدق وطن اتخاذی کافی باشد.

اگر شخصی با قصد توطن در محلی، از ابتدا خانه ای اجاره کرده یا بخرد یا کسب و کاری پیدا کند، از همان موقع وطن محقق می شود و نمازش تمام است و گذشت یکی دو ماه برای تحقق وطن لازم نیست.

(رساله نماز و روزه، م ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۸)

.....

۳. امام خمینی (ره): ممکن است یک نفر، در یک زمان، دو وطن فعلی داشته باشد به این صورت که دو محل را، مسکن دائمی خود قرار دهد و مثلاً در هر سال، شش ماه در یکی و شش ماه در دیگری اقامت کند، ولی داشتن بیش از دو وطن فعلی محلّ اشکال است و در این مورد باید احتیاط مراعات شود.

تحریرالوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، م ۲

آیت الله العظمی خامنه ای:

داشتن دو یا سه وطن بالفعل اشکال ندارد؛ به این صورت که در هر یک خانه و زندگی دارد و در طول سال چند ماه در آن مکان ها زندگی می کند؛ اما داشتن بیش از سه وطن بالفعل، محلّ اشکال است.

رساله نماز و روزه، م ۵۴۲

.....

۴. امام خمینی (ره): اگر هنگام قصد اقامت ده روز، تصمیم داشته باشد که به بعضی از مزرعه ها و باغ های اطراف شهر برود، اقامتش به هم نمی خورد، بلکه اگر قصد داشته باشد که از حدّ ترخص بگذرد، بلکه تا کمتر از چهار فرسخ نیز برود، چنانکه قصد داشته باشد که زود برگردد؛ مانند اینکه یکی دو ساعت خارج شود به طوری که عرفاً از صدق اقامت ده روز در آن محل خارج نشود حکم مقیم را دارد، ولی اگر بخواهد بیشتر بماند خصوصاً اگر قصدش این باشد که شب را در خارج شهر باشد، اشکال دارد.

تحریرالوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، م ۷

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر هنگام قصد اقامت تصمیم داشته باشد که در بین ده روز از محلّ اقامت خارج شود و به مسافتی کمتر از چهار فرسخ برود، در صورتی که قصد داشته باشد به مقداری خارج شود که عرفاً با ماندن ده روز در یک جا منافات ندارد، مانند اینکه بخواهد در این مدت دو سه بار و هر بار حداکثر به مدت نصف روز خارج شود، به قصد اقامت او خللی وارد نمی شود و نمازش تمام است.

رساله نماز و روزه، م ۵۶۱

.....

۵. امام خمینی (ره): ابتدای روز، بنابر اقوی از طلوع فجر دوّم (سپیده صادق) است؛ پس اگر وقت طلوع خورشید وارد شود، آخر دهه، موقع طلوع خورشید روز یازدهم می باشد نه غروب روز دهم.

(تحریر الوسیلة، صلاة المسافر، قواطع السفر، م ۵)

آیت الله العظمی خامنه ای:

مراد از «روز» در اقامت ده روز، معنای عرفی آن یعنی از طلوع تا غروب خورشید است؛ بنابراین اگر فردی هنگام طلوع خورشید وارد مکانی شود و قصد کند تا غروب روز دهم آنجا بماند، نمازش تمام است و لازم نیست که شب اول و آخر نیز در آنجا باشد.

(رساله نماز و روزه، م ۵۶۲)

.....
۶. امام خمینی (ره): اگر نداند تا آخر ماه چقدر مانده و قصد کند که تا آخر ماه بماند، باید نماز را شکسته بخواند اگرچه از موقعی که قصد کرده تا آخر ماه ده روز یا بیشتر باشد.

(تحریر الوسیلة، صلاة المسافر، قواطع السفر، م ۸)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر کسی قصد دارد تا روز معینی (مثلاً تا آخر ماه) در مکانی بماند و در واقع تا آن زمان ده روز باشد، اگرچه نداند ده روز است، قصد اقامت محقق شده و نمازش تمام است؛ هر چند احتیاط مستحب آن است که نماز را جمع بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۵۷۲

.....
۷. امام خمینی (ره): اگر قصد اقامت کند و به نیت تمام، داخل نماز شود، سپس در اثنای نماز از ماندن ده روز منصرف شود، اگر قبل از داخل شدن در رکوع رکعت سوم باشد، باید آن نماز را به طور قصر تمام کند و اگر بعد از داخل شدن در رکوع رکعت سوم و قبل از تمام کردن نماز باشد، بنابر اقوی نمازش باطل است و باید شکسته بخواند، اگرچه احتیاط (مستحب) آن است که آن نماز را چهار رکعتی تمام کند، سپس به صورت قصر آن را اعاده کند و مادامی که سفر نکرده جمع بخواند.

تحریر الوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، م ۱۶

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر هنگام خواندن اولین نماز چهار رکعتی، از ماندن ده روز منصرف شود و بخواهد کمتر از آن بماند، نمازش تبدیل

به قصر می شود ؛ بنابراین اگر تصمیم او قبل از رسیدن به رکعت سوّم باشد، باید نماز را به صورت قصر تمام کند و چنانچه در رکعت سوّم قبل از رکوع باشد، بنابر احتیاط واجب باید بنشیند و نماز را به صورت قصر تمام کند و دوباره نماز را به صورت قصر اعاده کند و اگر وارد رکوع رکعت سوّم شده باشد، نمازش باطل است.

رساله نماز و روزه، م ۵۷۹

.....

۸. امام خمینی (ره): اگر نمازی از مسافر فوت شود و آن را به صورت تمام قضا کند، سپس از قصد اقامتش برگردد، بر حکم تمام باقی می ماند با اشکالی که در آن هست و احتیاط آن است که جمع بخواند.

تحریرالوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، م ۱۰

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که بعد از قصد اقامت، نماز چهار رکعتی از او فوت شود (و آن را به صورت تمام قضا کند) و بدون اینکه نماز چهار رکعتی دیگری به صورت اداء بخواند، از ماندن منصرف شود، باید نمازهای بعدی را به صورت قصر بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۵۸۲

.....

۹. امام خمینی (ره): اگر در نماز چهار رکعتی قضای سجده یا تشهد واجب شود و قبل از انجام آنها از قصد اقامت عدول کند، نماز خوانده شده در بقای بر تمام و تحقق اقامت کافی است.

عروه، قواطع سفر، برگرفته از م ۳۴

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر در نماز چهار رکعتی قضای سجده یا تشهد واجب شود و قبل از انجام آنها از قصد اقامت عدول کند، احتیاط آن است که بین قصر و تمام جمع کند.

نماز مسافر جامع، م ۲۷۹

.....

۱۰. امام خمینی (ره): اگر قصد اقامت کند و بعد از خروج وقت، از قصد اقامت عدول کند، سپس شک کند که با قصد اقامت نماز {چهار رکعتی} خوانده یا نه؟ بنا گذارد که نماز خوانده و لکن در اکتفای به آن برای باقی ماندن بر تمام اشکال است و بنابر احتیاط بین قصر و تمام جمع کند.

عروه الوثقی، صلاه المسافر، قواطع، حاشیه م ۳۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر بعد از گذشت وقت نماز چهار رکعتی، از قصد اقامت برگردد و شک کند در وقت گذشته نماز خوانده یا نه، باید بنا بگذارد بر اینکه نماز را به صورت تمام خوانده است و نمازهای بعد را هم به صورت تمام به جا آورد.

رساله نماز و روزه، م ۵۸۴

.....

۱۱. امام خمینی (ره): اگر مسافر از اوّل ماه قمری تردید داشته باشد، ظاهر این است که ماه قمری (اگر ۲۹ روز باشد) به سی روز ☐ ملحق است.

تحریرالوسیله، صلاه المسافر، قواطع السفر، م ۱۷

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر ماه وارد شود و ماه قمری ۲۹ روز باشد، باید تا روز بیست و نهم نماز را قصر بخواند و در روز سی ام بنا بر احتیاط واجب، بین قصر و تمام جمع کند و از روز سی و یکم تمام بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۵۹۲